

Wychowanie to zobowiązanie

(o. Mirosław Piłśniak)

1. Jak budować prawidłowe relacje między rodzicem, nauczycielem a dzieckiem?
2. Jak uświadomić rodzicom i wychowawcom, że skuteczność wychowania w znacznym stopniu zależy od osoby wychowującej?
3. Jak ukazać, że skuteczne wychowanie nie może mieć miejsca bez jasnego systemu wartości, norm, granic, konsekwencji i wymagań?
4. Jak zakwestionować niektóre z funkcjonujących stereotypów i mitów dotyczących wychowania?

Te pytania przyświecały twórcom ogólnopolskiego programu wspierania umiejętności wychowawczych rodziców i nauczycieli pod nazwą – „Szkoła dla rodziców i wychowawców”. Nauczyciele – wychowawcy - a w życiu prywatnym często też rodzice - mają szansę rozwinąć umiejętności wychowawcze niezbędne w pracy z dzieckiem lub zmienić postawy wychowawcze, komunikację interpersonalną z dzieckiem i innymi dorosłymi, biorąc udział w kursie „Szkoła dla rodziców i wychowawców”.

Zapytałam uczestników kursu (grupa S 10 Toruń, zajęcia w dniu 8.10.2010), jakie problemy wychowawcze zdarzające się w szkole i w domu skłoniły ich do złożenia aplikacji na to właśnie szkolenie. Wychowanie to nie jest łatwe zadanie, więc wskazano sporo problemów. Często jednak nauczyciele wskazywali na kłopot z komunikacją z uczniami. Podkreślali fakt, że sprawia im trudność nawiązanie kontaktu z wychowankami. Wielu, poprzez uczestnictwo w kursie, ma nadzieję poznać sposoby rozwiązywania sytuacji

konfliktowych między dziećmi i nauczyć się przyjmować właściwą postawę wobec zachowań agresywnych uczniów.

Drugim ważnym obszarem, w którym nauczyciele – wychowawcy potrzebują wsparcia to komunikacja z rodzicami. W jaki sposób przekazywać rodzicom informacje na temat zachowań ich dzieci? Jedna z uczestniczek wyznała, że czasem czuje się bezradna wobec problemów wychowawczych w klasie, stąd jej obecność na zajęciach kursowych. Inna osoba chce nauczyć się, jak radzić sobie z uporem własnych dzieci i jak pomóc uczniom w wyrażaniu uczuć. Była również wypowiedź, że do uczestnictwa w kursie skłoniła potrzeba potwierdzenia, że wypracowane przez siebie lub wybrane na podstawie literatury metody rozwiązywania problemów z uczniami i własnymi dziećmi są słuszne.

Komunikacja z wychowankami i komunikacja z rodzicami to najczęściej przytaczane przez nauczycieli problemy. Nie od rzeczy będzie zacytowanie rozważań o. Mirosława Pilśniaka:

„Wejście w dialog z drugą osobą jest realnym zobowiązaniem. Prowadzenie dialogu określanego przez pojęcia słuchania, rozumienia, dzielenia się i przebaczenia jest takim sposobem spotykania się osób, który powinien być nieustannie pogłębiany. Jeśli pomiędzy osobami już zaistniał jakikolwiek dialog, w jakimś stopniu należą one do siebie nawzajem”.

(„Zeszyty metodyczne nr 2”. Materiały z ogólnopolskiej konferencji *Wychowywać to kochać i wymagać*. Warszawa 2006, s.10)

Materiał zebrała i opracowała
Danuta Potręć - specjalista ds. promocji
projektu